

setmanari republicà - d'esquerra catalana

la llibertat en la república

ELS detractors del règim republicà—precisament els mateixos que anys enrera cantaven les excel·lències d'una de les dictadures més arbitràries que registra la Història—es queixen ara, de la manca de llibertat, de les coaccions i de l'esperit dictatorial que, segons ells, diuen trobar en el govern de l'actual República espanyola.

Cal tenir present que els qui més es distingeixen en aquesta campanya de difamació—monàrquics alfoncins i carlistes i clericals a ultrança—són precisament els mateixos qui durant set anys s'agemoliren lacaiescament als peus del dictador i feren el joc a un poder que, si en alguna cosa va distingir-se, no fou pas pel seu esperit liberal i procediments democràtics de govern.

Aleshores, quan sofríem l'oprobri d'una autoritat imposada, quan la voluntat arbitrària del dictador era la suprema llei, quan tot es feia a espatlles del poble i aquest es veia postergat a la vergonyosa categoria d'escolà *d'amen*, quan no es podien escriure ni obrar ni tansols pensar les coses més insignificants i inofensives, quan sempre teníem l'amenaça de l'exili, de l'empresonament o de la multa com una espasa de Democles penjada sobre el cap, aleshores aquesta gent callava i donava la sensació de trobar-se talment com en un bany de roses...

I ara, quan tenim un règim eixit del vot sobirà de les urnes, quan en la més alta magistratura de l'Estat hi ha un home responsable en lloc de l'espantall que es deia rei per la gràcia de Déu i que resultà ésser-ho per la desgràcia dels seus súbdits, quan la vèu del poble és escoltada per mitjà dels seus representants a les Corts i una llei empara la nostra llibertat d'obrar i de sentir dintre els límits que una sana raó ens imposa, quan tota l'obra política i administrativa de l'Estat és obra nostra, exclusivament nostra, ara surt aquesta gent, col·laboradora i exalçadora de totes les oligarquies, sentint apetències d'una llibertat que no li manca i d'una democràcia que sempre havia escarnit i trepitjat.

Per altra part, d'on els vé, ara, aquesta sed, aquesta fal·lera de llibertat i democràcia, nova en ells de vuit mesos? Què han fet per a guanyar-se-la? Quin acte de protesta, quina actitud de digna revolta prengueren durant aquella temporada de vergonya i oprobri? Si

olot, 19 de desembre 1931.—any II.—núm. XCIII.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.